Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

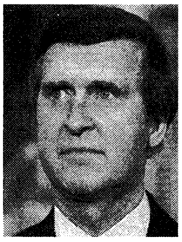
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 234. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 7, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 7-го ГРУДНЯ 1996 р. Ч. 234. РІК CIII.

Президент Б. Клінтон формує новий Уряд

М. Олбрайт

В. Коген

Вашінґтон. — У перший день урядування в новій каденції президент Билл Клінтон почав працювати над новим складом свого Уряду, приймаючи резиґнації кількох чільних його членів, включно з секретарем Державного департаменту Ворреном Кристофером.

Виглядає, що Президент хоче якнайшвидше сформувати новий Уряд і взятися до не надто легкого завдання, співпрацювати з новим республіканським Конґресом. Офіційні чинники Білого Дому кажуть, що може в кінці тижня Президент матиме пресову конференцію, на котрій скаже про дальші зміни в Уряді та можливо вже зможе назвати деяких із тих, що прийдуть на зміну.

Серед тих, які заповіли Президентові свій відхід, є секретар Департаменту оборони Вілліям Перрі, керівник персоналу Білого Дому Леон Пенетта і секретар Департаменту торгівлі Мікі Кентор. Крім того є чутки, що деякі зміни хоче зробити сам Президент як, наприклад, у випадку секретаря Департаменту енергетики Гейзел О'Лірі, з особистих причин має в пляні відійти також секретар Департаменту праці Роберт Райш. Одначе припущення про зміну Генерального прокуратора Дженет Ріно, мабуть, не здійсниться з уваги на всякі залеглі слідства, причетні до президента Б. Клінтона особисто, його дружини Гиллари та їхніх приятелів і помічників.

Нові зміни, а особливо в Уряді, можуть дати перші проблиски майбутніх приоритетів у цій другій каденції президента Б. Клінтона та його співпраці з новим республіканським Конґресом.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Тут в середу, 6-го листопада, відбулись звичайні збори Екзекутивного Комітету УНСоюзу, під час яких обговорено основні біжучі справи, включно з питаннями можливої злуки з Українською Народною Поміччю та з Українським Братським Союзом та пертрактаціями в тих справах з Департаментом забезпечення стейту Ню Джерзі.

В нарадах, якими проводила предсідник Уляна Дячук, крім неї взяли участь заступник предсідника д-р Нестор Олесницький, директор для Канади д-р Петро Саварин, секретар Марта Лиско, касир Олександер Благітка і голова Контрольної Комісії Степан Гавриш. Для звітування були присутні головний редактор „Свободи" Зенон Снилик і головний редактор „Українського Тижневика" Рома Гадзевич. Свою неприсутність з уваги на захворіння оправдала заступниця предсідника Аня Дидик-Петренко.

Звітування, згідно з традицією після прийняття порядку нарад, започаткував касир О. Благітка.

Звіт касира

Олександер Благітка звітував, що майно Українського Народного Союзу збільшилось на майже 900,000 дол. у перших дев'ятьох місяцях 1996 року до суми 75,684,730 дол. у порівнянні з тим же періодом у 1995 році.

Зріст майна УНС при кінцевому річному замкненні книг за 1995 р. був всього тільки на 149,505 дол.

Продаж пенсійних грамот зменшилась на 70 відсотків до суми 417,042, дол., а продаж універсальних забезпеченевих грамот впала на 42.57 відсотків, або на суму 34,000 дол. Причиною є брак професійних продавців забезпечення. Прихід з вкладок зменшився приблизно на 4 відсотки до суми 1,574,295 дол. Втішним, щодо вкладок є те, що Додаткова забезпеченева програма (AIP) принесла додаткових вкладок на суму 441,600 дол. у перших дев'ятьох місяцях 1996 року. Ця програма не мала такого успіху як ми сподівались, беручи до уваги досвід других братських установ

Негативним є також і те, що кожного року збільшається згрошевлення грамот. До 30-го вересня 1996 року виказано цей зріст на 64 відсотки у порівнянні з тим самим періодом часу в 1995 році. А. Благітка звернув та-кож увагу і на це, що цього року виплачено на 20 відсотків менше посмертних виплат.

У 1996 році виплачено 300,000 дивіденди членам. Актуарій УНС запропонував, щоб цю практику зліквідувати, але А. Благітка рекомендував щоб виплату дивіденди продовжити ще на один рік. Винагороди УНС маліють з кожним роком, а єдиний видаток, який він хотів би бачити більшим це винагорода організаторам членів, а в дійсності вона зменшилась на 62 відсотки. На його думку це є ще одним показником упадку в кількості нового членства.

Уряд Канади збільшив податок від інвестицій на 355 відсотків, або 58,000 дол., що коштувало цього року УНС 74,722 дол. за цей податок, якого ще тому чотири роки зовсім не було.

Приходи Союзівки у перших дев'ятьох місяцях збільшились на 25 відсотків у порівнянні з таким же періодом у 1995 році, але й видатки збільшились на 27 відсотків. Кращими успіхами цього року можуть похвалитися видання УНС. Приходи „Свободи" і „Українського Тижневика" збільшились на 20 відсотків, а видатки зменшились на п'ять відсотків. Одначе треба було доплатити 182,000 дол., але це було на 250,000 дол. менше як рік перед тим.

Стосовно корпорації будинку, то А. Благітка підкреслив, що всього тільки 5,000 кв. стіп залишилось в будинку до винайплення. Одначе це збільшиться на додаткових 9,000 стіп у лютому або березні 1997 року, коли один із льокаторів займе один цілий поверх, а опорожнить своє теперішнє приміщення. За винаймлення місця в нашому будинку побираємо 20 дол. за кв. стопу, що все

(Закінчення на стор. 4)

Російські лобісти перебували у Вашінґтоні

Вашінґтон (Р. Л. Хомяк). — Російський економіст Єгор Ґайдар вважає головною причиною проблем своєї країни неплачення податків. Досвідчений генерал і політичний неофіт Александр Лебедь вважає головною проблемою брак довір'я до президента і до уряду, а податкову систему називає жахливою.

Зате вони однозгідні в тому, що справи в Росії покращують і обидва одного дня у Вашінґтоні займались лобуванням в користь своєї держави. Це було 22-го листопада ц. р. Лебедь і Ґайдар виступали окремо, але ціль їх була однакова: показати Росію в надійному світлі, не закриваючи при тому її вад. Те, що за кілька днів до їхніх відвідин Вашінґтону нюйоркська біржа почала торгувати акціями російської фірми, а кілька днів пізніше на американський ринок мали вийти перші російські облігації, пожвавило зацікавлення виступами цих неофіційних лобістів новітньої Росії.

Вранці 22-го листопада Ґайдар виступив на пресконференції в Національному пресовому клюбі. Після обіду Лебедь виступив у престижевому готелі „Віллард" на зустрічі Американсько-російської ділової ради, де його представляв відомий вашінґтонський адвокат, політичний діяч і колишній амбасадор у Москві Роберт Стравс.

Перед президентськими виборами в Росії, пояснив Ґайдар, уряд не надто пильно збирав податки; після виборів — уряд був паралізований недугою президента Бориса Єльцина і підприємства зрозуміли, що ніхто не буде серйозно ставитись до неплачення податків. Крім того, додав він, податкова система в Росії така, що завантажує чесних платників і відкриває виняткм для інших. І так, податки із заробітної платні сягають 50 відсотків; а податки з інших доходів — нуль, тому наприклад, банки відкривають рахунки працівникам і відсотки, які наростають на цих рахунках, не є податковані.

Також соціальне забезпечення в Росії не досить цільове: 80 відсотків людей, які дістають соціальну допомогу, не є в категорії бідних.

(Закінчення на стор. 4)

П. Лазаренко звернуся до парляменту

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 3-го грудня, у Верховній Раді України серед депутатів поширено листа прем'єр-міністра Павла Лазаренка на адресу голови парляменту Олександра Мороза.

В документі сказано, що це відповідь на листа О. Мороза, надісланого до Кабінету Міністрів 27-го листопада. Лазаренко інформує, що переданий парляментові законопроєкт про заходи щодо стабілізації народного господарства та відновлення економічного зростання в Україні є комплексним актом, який охоплює цілий блок проблем, що потребують вирішення для забезпечення економічного зростання. Відносно ж побоювання голови парляменту, що в наслідок прийняття запронопонованого Кабінетом Міністрів законопроєкту в Україні виникне два паралельно діючих законодавства, які дублюватимуть одне одного, то Лазаренко зазначив, що такі паралельні законодавства діють уже сьогодні. Вони виникають у зв'язку з прийняттям Верховною Радою України чергових законів.

Верховна Рада України у законодавчі та інші нормативні акти вносить зміни, які не суперечать цим законам. Така ж норма передбачена і в поданому Кабінетом Міністрів України проєкті закону про заходи щодо стабілізації народного господарства та відновлення економічного зростання, пояснює П. Лазаренко.

Кабінет Міністрів пропонує розглянути цей законопроєкт у першому читанні, внести пропозиції

(Закінчення на стор. 3)

Державна дума передумала

Москва. — Державна дума Російської Федерації на ранньому засіданні 5-го грудня ухвалила звернення до президентів України і РФ щодо недоцільності розподілу Чорноморської флоти. Свою пропозицію депутати Державної думи обґрунтували тим, що спроби поділити флоту привели до загострення між обома державами, а це "грає на руку опонентам України і Росії на міжнародній арені".

Державна дума запропонувала зберегти спільне командування флотою, а саму флоту змінити і зробити "єдиною, неподільною стратегічною одиницею двох держав".

Україна стає бажаним партнером

Київ. — Про перебіг Лісабонської конференції, що тривала 2-3 грудня ц. р., розповів учасникам пресконференції в Адміністрації Президента України керівник управління міжнародної політики АП Володимир Огризко. Інформуючи журналістів про виступ Президента Леоніда Кучми, В. Огризко зазначив, що в доповіді Президент, між іншим, торкнувся, зокрема, засад побудови безпеки в Европі і необхідности забезпечення принципів непорушности кордонів країн. Щодо останнього, Л. Кучма сказав: "Нехтування цими принципами має автоматично вводити в дію економічні і політичні санкції".

Щодо процесів поширення й реформування таких міжнародних організацій, як НАТО, ЕС, ЗЕС, то констатувалася необхідність враховувати при чому загальноевропейські інтереси, причому особливо мають бути застережені інтереси саме тих держав, які знаходяться поза цими інтересами.

В. Огризко наголосив, що за підсумками конференції були ухвалені декларація конференції і декларація щодо моделю безпеки, й ці ухвалені документи цілком відповідають інтересам України. В декларації самміту дається висока оцінка виведенню з теренів України ядерної зброї, а в декларації щодо моделю безпеки наголошується на необхідності посилення захисту позаблокових держав.

"Різко підвищився рівень України на міжнародній арені, визнана лінія, що проводить Президент Леонід Кучма, зростає роля нашої держави як стабілізуючого фактора в Европі, — зазначив В. Огризко і продовжив, — Україна стає бажаним партнером".

Щодо лінії, яку проводить український Президент, то це "найбільш адекватне врахування інтересів держави. Вона більш прагматична і позбавлена ідеологічних нашарувань, адекватно віддзеркалює ситуацію навколо України, спрямована на забезпечення інтересів України".

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЦЕНТР ДЛЯ ЧОРНОБИЛЬЦІВ

КИЇВ. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз зустрівся з делегацією американських християн, які прибули до Києва для участи у з'їзді ХДПУ. Голова парляменту охарактеризував з'їзд ХДПУ як позитивне явище, додавши: "хоча з іншого боку, з'являється конкурент тієї політичної сили, яку представляю я". Певна річ, він мав на увазі Соціялістичну Партію України, яку він очолює. О. Мороз розповів гостям про ухвалені парляментом закони, покликані привабити інвесторів і висловив певність, що співробітництво з американськими християнами дасть позитивні результати. Голова американської делеґації, президент організації "Християнський міст" Майкл Морґуліс зазначив, що парлямент — це обличчя України і вони переконалися, що "Україна має мудре обличчя". Морґуліс повідомив, що американські християни виступили з ініціятивою створити спільно з українськими підприємцями Медичний і Духовний центр для тих, хто постраждав від катастрофи в Чорнобилі. У зустрічі взяли участь член Комісії з питань економічної політики Валерій Бабич та керівник Секретаріяту голови Верховної Ради Іван Мусієнко. Зустріч закінчилася Молитвою за Україну.

ВИСТАВКА БУДІВЕЛЬНИХ ТОВАРІВ

КИЇВ. — Тут у Національному виставочному центрі відкрито виставку "Будукраїна-96". Виставку організувала фірма МАОК з Німеччини, яка вже 25 років спеціялізується в організації тематичних виставок. Серед експонентів — відомі европейські фірми, які представили будівельні матеріяли, вироби з них і техніку. Є також меблі для ван-них кімнат, кондиціонери, кераміка і багато іншого.

ОБГОВОРИЛИ ПРОБЛЕМИ ПРАВОСЛАВІЯ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма зустрівся з Патріярхом УПЦ КП Філаретом на прохання Патріярха. Під час зустрічі йшлося про міжконфесійні відносини та шляхи об'єднання православних України. Президент висловив готовість підтримати ініціятиви, спрямовані на об'єднання Православних Церков. На думку Л.Кучми, не можна виявляти байдужість до міжцерковних конфліктів, успадкованих від минулого. Патріярх розповів про своє бачення виходу зі складної ситуації, зокрема, він вважає, що до об'єднання треба рухатися поступово. Патріярх Філарет висловив занепокоєння з приводу активізації діяльности в Україні деяких закордонних тоталітарних сект. Президент погодився, що молодь України потребує захисту від духовної агресії.

ПАРЛЯМЕНТ ВВАЖАЄ КРИТИКУ БЕЗПІДСТАВНОЮ

КИЇВ. — Пресова служба Верховної Ради України оприлюднила заяву, у якій сказано, що останнім часом газети "Урядовий Кур'єр", "Україна Молода", "Незалежність" вмістили низку матеріялів, де Верховну Раду України звинувачено у зволіканні з прийняттям важливих законодавчих актів. У згаданих матеріялах повторено висловлювання голови Адміністрації Президента Дмитра Табачника на зустрічі з представниками засобів масової інформації. При чому Д. Табачник посилався на звернення Президента України Леоніда Кучми до депутатів Верховної Ради з приводу розгляду невідкладних законопроєктів. На відміну від зваженого і конструктивного листа Президента, висловлювання Д. Табачника пресова служба Верховної Ради вважає "зухвалими", а судження "безапеляційними". Наприклад, Д. Табачник стверджує, що внесені Президентом законопроєкти практично не розглядаються у Верховній Раді. Голова парляменту О. Мороз у відповіді Президентові не погодився з невиправданою категоричністю звинувачень на адресу депутатів. Пресова служба Верховної Ради застерігає, що протистояння між різними гілками влади шкодить державі та служить "спекулятивним інтересам окремих політичних сил і владних груп".

О. КОЛІНЬКО ЗВЕРНУЛАСЯ ДО КЕРІВНИЦТВА УКРАЇНИ

ЛЬВІВ. — Заступник генерального прокурора України Ольга Колінько звернулася з відкритою заявою до Президента, Верховної Ради та голови Конституційного суду України. Як уже інформовано, 7-го квітня 1996 року 70 відсотків виборців Левандівської виборчої округи Львівської области обрали її депутатом Верховної Ради України. Центральна виборча комісія не зареєструвала О. Колінько народним депутатом України. О. Колінько подала скаргу до Верховного суду ще п'ять місяців тому, але її досі не розглянуто. "Судовий процес і рішення Центральної виборчої комісії — ланки однієї, чітко сплянованої політичної розправи, — пише О. Колінько. — Ігнорування закону з боку найвищої судової інстанції ставить під сумнів проголошений курс побудови демократичного правного суспільства".

Український Музичний Інститут Америки розпочинає відзначення свого 45-ліття

Ювілейний з'їзд УМІА

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса). — Цього навчального року Українському Музичному Інститутові Америки виповнюється 45 років. Стараннями відомих українських музиків, а перш за все його засновника Романа Савицького, ст., УМІА спричинився не тільки до культурно-музичного виховання уже не одного покоління, але й до широкого ознайомлення своїх учнів (серед яких були і є теж неукраїнці) з українським музичним мистецтвом, а тим самим — і до поширення української музики на американському континенті. Теперішнім президентом УМІА є відома піяністка, професор Дарія Гординська-Карановмч.

Мгр Б. Волянська (справа) та співачка Л. Бичкова в редакції „Свободи".

— Відзначення ювілею УМІА розпочинаємо 15-го грудня ц. р. з'їздом викладачів, які прибудуть з різних кінців ЗСА, — говорить багаторічна викладач інституту, засновник і керівник ансамблю „Промінь" при УМІА мгр Богдана Волянська. — З'їзд проходитиме в Ню Йорку, в Домі Визвольного Фронту, 136 Друга авеню. У його програмі —

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 4-ГО ГРУДНЯ, у Фармінґдейлі на Лонґ Айленді відбувся похоронний обряд 15-ох осіб, що загинули у трагічній катастрофі летунської лінії ТВА 17-го липня 1996 року, тіл котрих ніколи не віднайдено. На цвинтарі Парк Лон поховано 15 домовин з особистими речами тих загиблих у присутності їхніх рідних, представників летунської лінії та інших міських і стейтових урядовців. Одначе, не всі родини загиблих були задоволені цим похоронним церемоніялом, який був уряджений виключно згаданою летунською лінією без будь-яких ураховань побажань рідних і це на думку деяких з них було образливим.

У СВІТІ

У СЕРЕДУ, 4-ГО ГРУДНЯ, В ОСЛЬО столиці Норвегії уряд Ґватемалі та провідники ґватемальських повстанців формально погодилися припинити вживання зброї проти одні одних і тим закінчити 35-річну боротьбу, в якій загинуло понад 100,000 осіб. У церемоніяльній залі, де в 1992 році ґватемальська активістка з племени Мая, Ріґоберта Менчу, отримала Нобелівську нагороду, підписано цей договір „дефінітивного припинення вогню". Це був перший з трьох і найбільш символічний з договорів, які мають підписати колишні комбатанти обидвох сторін. Інші два заплановано підписати 29-го грудня в Ґватемала Сіті, столиці Ґватималі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Загадковий сенс СНД

Нічого так добре не пам'ятаємо з незабутнього 1991 року, як тріюмфальний загальнонаціональний референдум в Україні 1-го грудня і створення через декілька днів, 8-го грудня, Співдружности Незалежних Держав. Але коли перша подія була для українців в усьому світі як чудодійний лік на всі наші історичні рани, то друга, м'яко кажучи, не викликала якогось особливого ентузіязму. Від самого початку в цій абревіятурі — СНД — вчувалося щось непевне й не конче потрібне. Проте в післяреферендумній евфорії ніхто дуже й не вникав в обставини заснування співдружности. Тим більше, що тоді в Мінську, точніше — у Біловезькій пущі, Боріс Єльцин, Леонід Кравчук і Станіслав Шушкевич здійснили справді об'єктивно назрілу акцію: припинили існування СССР, найкривавішої в світі імперії. У порівнянні з цією великою місією створення якогось там СНД розумілося як щось тимчасове і навіть позитивне, адже ж українська сторона інтепретувала цю нову міждержавну організацію як „шляхетний спосіб скасування шлюбу". Ніхто з нас тоді не помітив, що росіяни, зі свого боку, до цієї української інтерпретації не прилучилися. Чому? Бо вони ще того самого дня добре знали, що „співдружність" стане чимось зовсім протилежним, ніж сниться довірливим українцям, а саме — підвалиною нового союзу на чолі вже не з імперською і не комуністичною, а „демократичною" Росією.

Єльцин тим часом боровся зовсім не за демократію, а за особисту владу. Він, президент Росії, не мав ніякої іншої ради невтралізувати президента СССР Горбачова, свого найголовнішого противника, як тільки розв'язати Совєтський Союз. І це Єльцинові вповні вдалося. Щодо ж до свого політичного світогляду, то Єльцин від Горбачова далеко не втік — жоден з них не міг змінити імперської природи Москви, що віками утверджувался в експансіонізмі і підкоренні сусідніх народів. Вже коли СССР тріщав і розвалювася, Горбачов все ще остерігав республіки, які пробуджувалися до самостійного життя, від „анахронічного сепаратизму": мовляв весь світ все глибше інтегрується, об'єднується, а тут якісь несучасні, відсталі самостійники розбігаються в усі боки від керівного центру. Щоб вони таки не задалеко розбіглися, й було створено Співдружність Незалежних Держав.

А чому саме в Мінську? Тому що скомпромітована усією своєю історією Москва мусіла бодай вдавати, що відтепер вона добровільно відступила убік. В Києві СНД теж не могла „освятитися", бо Україна переживала справжній ренесанс національного патріотизму, і приїзд Єльцина міг би викликати масові протести. Залишалася Біловезька пуща, глухі білоруські ліси, з боліт яких з'явилося на світ білий це чудо-диво. Єльцина в Росії мало не з'їли шовіністи-великодержавники, але то була тільки відрухова реакція, спричинена занепадом СССР і комуністичної ідеології. Більш далекоглядні російські політики дуже скоро зрозуміли, що Єльцин в конкретній ситуації здобув велику перемогу саме в сенсі відновлення імперії. То була навіть подвійна перемога: поперше, найважливіша імперська ціль, Україна, виявилася прив'язаною до Москви; подруге, російсько-українсьо-білоруська „співдружність" прокладала просту стежку до відродження традиційної ідеології російського месіянізму і слов'янофільства. Найславніший російський борець з комунізмом, Алєксандр Солженіцин, який, разом з тим, був і є найбільшим апологетом відновлення „великої Росії", порадив утворити російсько-українсько-білоруське ядро імперії. Інші, менш самостійні, нікуди й так не дінуться.

Чим є СНД сьогодні? Чи проходить там процес „шляхетного скасування шлюбу"?

Бачимо щось абсолютно протилежне. Виникають все нові координаційні органи та наддержавні структури. Почалося з безневинного економічного співробітництва, з міждержавного Економічного комітету, а дійшло до міністерств закордонних справ, оборони. Тепер Москва активно затягає незалежні країни СНД до Міжпарляментарної асамблеї. Україна, як відомо, в багатьох структурах СНД є тільки асоційованим членом, однак антиукраїнські сили діють з обох боків — через СНД і через Верховну Раду України, де вже понад рік ліві депутати намагаються нав'язати обговорення „переваг" України , якщо вона стане членом Міжпарляментарної асамблеї. Можна навіть сказати, що СНД вже має свою неоімперську ідеологію, вістрям якої є теза, що там, де здійснюється економічна співпраця, повинин бути заснований військово-політичний союз.

Михайло Шпонтак

НАТО — СТРУКТУРА МИРУ В ЕВРОПІ

У 1994 році, після перших кроків нововибраного президента Білорусі Алєксандра Лукашенка, спрямованих на відновлення нового союзу з Російською Федерацією, питає один диктор-журналіст другого: що то має означати? Це значить, що Польща має знову спільний кордон з Росією, — відповідає трохи збентежено другий журналіст на варшавській телепередачі. Нещодавній диверсійний референдум, в результаті якого русофіл А. Лукашенко став диктатором, потвердив передбачення польського журналіста, що, на жаль, Білорусь стала часткою ступневого реставрованої російської імперії. Пізнавши краще свого дальшого чи ближчого сусіда, що їм, на жаль, довго взяло, Чехія, Словаччина, Польща, Мадярщина та інші поспішають під оборонну парасолю НАТО. Москва лютує і далі рішуче опонує поширенню Північно-Атлантійського союзу на кордон РФ, бо нібито НАТО становить загрозу для Росії. Хоч усім відомо, що сусіди тиснуться до альянсу Заходу тільки в побоюванні можливої поновної напасти із Сходу.

Томас С. Фрідмен, закордонний кореспондент, в своїй статті п. з. „Биґ бенґ" в „Ню Йорк Таймсі" з 27-го листопада ц. р. пише, що росіяни не розуміють, чому НАТО хоче конче включити кілька малих центральноевропейських країн до союзу. Метою є безпека, але як її осягнути, — питає російський ґенерал Шевцов, московський зв'язковий в НАТО; безпека залежить від стосунків НАТО і Росії. А другий російський генерал-імперіяліст, Родіонов, заявив у Москві 28-го листопада, що Росія націлить свої ядерні ракети на сусідні країни, які будуть прийняті в НАТО. Під час вечері, — продовжує автор, — з мадярським, румунським, словацьким естонським, чеським і шведським представниками до Північно-Атлантійського оборонного союзу, всі дипломати, за вийнятком шведа, заявили, що їхні країни мусять бути серед перших прийнятих до складу НАТО. Ці дипломати переконані, що з включенням до НАТО їхні держави будуть утверджені як демократії. У відповідь на запит естонського представника, автор, здається, нерозважно зареаґував, що Естонія не стане членом НАТО. Таке передбачення стало неприємним ударом для естонського гостя. Варто тут навести думку уступаючого відомого сенатора Сема Нанна, одного з кандидатів на секретаря державного департаменту. Сенатор Нанн під час інтерв'ю на „Міт тзе Пресс", програма телебачення ч. 4, 24-го листопада, підкреслив, що з прийняттям нових членів в НАТО — Чехії, Мадярщини, Польщі потрібно запросити до оборонного союзу балтійські країни і Україну. В той самий час конечно є знайти також умови для мирних нормальних взаємин з Росією.

Питання поширення НАТО, твердить автор, не знайшло належного обґрунтування і справ в зародку була погано задумана. Все-таки, в теперішніх обставинах, потребу поширення НАТО на схід неможливо стримати. Оборонці задуму наполягають, що поширення Північно-Атлантійського оборонного союзу може бути зреалізоване без погіршення стосунків з Росією. В довірочному листі Борис Єльцин в день після його перевибору писав до президента Билла Клінтона, що ЗСА і Росія потребують чимскоріше сконцентруватись на „тих проблемах, де рівноваги спільних інтересів ще не було досягнуто — передовсім на реформі европейських структур безпеки". Першим завданням нового секретаря державного департаменту повинна стати пертрактація офери Б. Єльцина. Ніщо не може бути важливіше, підкреслює автор. Якщо можливо прийти до порозуміння з Росією у справі поширення НАТО, це посприяло б спорудженню структур безпеки в Европі після закінчення холодної війни. Коли ж до порозуміння не прийде, поширення НАТО засіє нестабільність. Старші американські чиновники говорять, що коли росіяни не противитимуться поширенню НАТО, то Вашінґтон готовий прийняти хартію з Москвою і надати

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Марту, що вибрала Україну

Ми часто тепер посміхаємося з того, що сьогодні мешканці України „вибирають волю", як це раніше говорилося, і переїжджають під різними претекстами на Захід. Найчастіше вдається кинути якір на Північноамериканському континенті, де звичайно є родини, друзі, а часом і шанс подружжя. Ще більше популярною темою насмішок, а то й щирого громадського обурення, є доволі часті тепер випадки, коли українські мужчини, яких професія кине на довше чи коротше в Україну, знаходять там собі скарби на потіху життя, незважаючи навіть на те, що на них тут чекають нетерпеливо їхні сакраментом освячені дружини, а то й цілі родини.

Однак все те, коли розглянути ситуацію спокійно, зовсім природний процес, який так само існує в інших народах, і в них приймається як самозрозумілий. Очевидно, маємо на думці зміни континенту та пошуки за кращими обставинами життя. Більша частина четвертої хвилі іміґрації не прагне постійного тут перебування, а лише частинного, бо викликане воно матеріяльними умовинами, які панують тепер в Україні і аж ніяк не є бажанням кидати напризволяще батьківщину. Що торкається наших професіоналістів, які знаходять „потіху" у самотньому перебуванні в Україні та ґублять при тій нагоді серця, то вже зовсім інша справа, але й для неї можна шукати оправдання.

Ми, однак, що завжди готові до критики та осуду вчинків інших, якось рідко шукаємо доброї сторони у тому русі людей і у тому „роздвоєнні почуттів", про яке недавно писала я в цій рубриці. А показується, що поруч наших американських чи канадських молодих професіоналістів, які їдуть на якийсь час в Україну, щоб там допомогти своїм фаховим знанням, але і знанням мови та звичаїв, є ще одна група молодих людей з українських родин, батьки яких опинилися на Заході, змушені політичними обставинами. Ці молоді люди їдуть в Україну зі щирого почуття і переконання, що там є їхня батьківщина і що там їм „буде добре жити", поминаючи все почуте і побачене тепер в Україні. Серед них опинилася власне наша молода товаришка по журналістичному званні — Марта. Наша дружба розпочалася ще перед двадцяти роками, на прегарній поляні в Гантері, знаній серед нас, пластунок, як „поляна пана Кулика", де ми спільно таборували в „Школі Булавних", а я старалася своїх пластунок захопити журналістичною працею і заохотити до писання, а принаймні до спроб у таборовій газетці. Марта стала її редактором і чи не там появилися її перші журналістичні „твори". Хто б тоді подумав, що вона саме там заразилася „вірусом" журналістики і що кільканадцять років пізніше будемо читати її знамениті, професійно „скроєні" дописи з України, що вона буде кореспондентом „Нюзвік", „Ассошійтед Пресс", а передусім членом редакції „Українського Тижневика", перебуваючи на переміну то у Києві, то в Джерзі Ситі. Здається що з часом Україна її зовсім полонила. Там вона почувалася „дома", там знайшла собі друга життя і там буде тепер вже постійно перебувати.

Цього тижня ми попрощали її по 12-ти роках праці тут з нами і благословили на новий, хоча вже їй добре знаний етап праці України, в самому її серці. Значить, поклик крови у Марти сильніший за затишок і добробут американського середовища, за всі економічні та технічні вигоди.

З подивом і певною гордістю вітаю це її рішення, бо ж вона одна з тих молодих пластових

(Закінчення на стор. 3)

Недавно в одному з філядельфійських „супермаркетів" зустрів я мого доброго знайомого. Він якраз з надзвичайною увагою розглядав різні морські риби, а коли мене побачив, заговорив:

— Ось гляньте. Зараз же один шматочок риби коштує більше, ніж колись цілий обід... і це все через оту інфляцію!

— Не так через неї, — відповів я, — а радше через різні складні елементи, які впливають на взаємовідношення між постачанням і попитом.

— Теорія теорією, а де ж факти? — допитливо завважив мій знайомий.

Юрій Р. Рибак

Дилема рибної експлуатації

Загальне виявлення деяких фактів дало спонуку нашій розмові почати від рибного „постачання" чи пак, як економісти вживають, від „пропозиції". Стало бо відомим, ще недостача риби не обмежується тільки до одного місця. Вона турбує ри-балок на цілому ґльобі. Наприклад, Харчова і аґрарна організація ООН інформує, що 70 відсотків світового рибного запасу сильно експлуатовані, спостошені або в дуже повільному темпі відбудовуються. Це все спричинює менший улов, який пекуче відчувають не тільки на водах ЗСА і Канади, але також вздовж узбережжя Ніґерії (Африка), на Китайському морі, Індійському океані, Середземному морі і північному заході Тихого океану. Ця серйозна дійсність набуває особливого значення у професійних дебатах з приводу того, чи в наступних 25 роках світ буде спроможний себе прохарчувати. Як же до цього дійшло?

Однією з поважних причин є нагла модернізація рибальських човнів. Вони одержали сильні мотори для плавби та нове технологічне приладдя для виявлення рибних обшарів (banks). Значно теж побільшилась їхня величина і кількість. Вони в числі понад 3 мільйони одиниць у 1992 році прорізували морські хвилі у погоні за рибними запасами, які меншають з кожним днем. Це змусило човни запливати дальше і дальше, закидати сіті глибше і глибше. Вони практично зайняли увесь простір, експлуатуючи щораз більше родів різних риб. На основі цього можна судити, що рибна індустрія виявила вищу продуктивність у вишукуванні риби на великий маштаб, як теж у більшому і кращому зберіганні улову в холодильниках, а продукуванням консервів на місці плаваючі фабрики заощадили кошти продукції. І рибна індустрія ніколи не обсягнула б такого розмаху, якби не мала підтримки з боку державної економічної політики і грошової дотації урядів. Ось, наприклад, ЗСА, найбільші у світі ловці риби після Китаю, Перу, Японії і Чіле, дали своїм рибалкам низьковідсоткову позику на човни і звільнили від податку за пальне. Інші країни відчули наглу конечність протидіяти ґльобальній конкуренції і взялись ефективніше використовувати можливості захоплення для себе якнайбільшої пайки улову. Вислів став катастрофальний: забагато човнів, а замало риби! Не диво, що тепер світова рибна індустрія працює з річним недобором 50 блн. дол., які покривають платники податку.

А щоб рибну індустрію зробити прибутковою, потрібно б перевести зміни: збільшити ціни на 71 відстотків за рибу або одній чверті світової фльоти не дозволити випливати у відкрите море. Цього всього не було у минулому, бо віками простори океанів і труднощі мореплавства автоматично обмежували аквітність. Сучасні рибалки завважують, що традиції щодо якости риби підлягають основним змінам, бо колись те, що відкидали їхні батьки, нині здобуває комерційну вартість. І аж напрошується питання: як довго сучасний стан триватиме? Відповідь дуже проста: ніхто не знає, бо нікому невідомо, що станеться з морською екологічною системою, коли щораз більше родів риби зникатимуть.

Усвідомлюючи невідрадне становище з рибою,

(Закінчення на стор. 3)

Бронислава Скорупська

НЕ ПОСОРОМИВ ДІЯСПОРУ

II

В 1983 році був відзначений почесною грамотою Української Могилянсько-Мазепинської Академії у Філядельфії.

На особливу увагу в творчості Петра Капшученка заслуговує тематика голоду-геноциду, здійсненого комуно-більшовицькою владою в 1932-33 роках в Україні... Низка його скульптур відображає страждання українського народу в той час: „Забрали все", „У розпачі", „Сирітки", „Голодом змучені", "Чекають", „Гнані" та ін. Власне, відкриття в Україні Петра Капшученка як скульптора-патріота відбулося в 60-річчя цих трагічних подій, що вперше відзначалися в нас на державному рівні. В той час Оргкомітет з проведення конкурсу проектів пам'ятника жертвам голоду-геноциду одержав із ЗСА дві скульптурні групи під девізом „Журба А" і „Журба Б". Розміщені в центрі виставочної залі, вони справляли враження — це були роботи невідомого тоді Петра Капшученка.

Після цього ми запропонували йому організувати персональну виставку творів у Києві. Ця пропозиція була ним схвально прийнята. Згодом на виставку автор прислав 20 своїх скульптур і 47 фотографій. Його коштом були видані каталог і афіша виставки, а також здійснено перевезення вантажу із ЗСА в Україну. Всі ці твори скульптор дарує Україні... „Він був і залишається сином своєї землі — України".

Виставку відкрив голова Комісії з питань повернення культурних цінностей в Україну при Кабінеті Міністрів України О. Федорук.

Першим промовцем на цьому відкритті був депутат Верховної Ради України Левко Лук'яненко. Він сказав: „Ви не дали згаснути в пам'яті нашого народу надії про волю України. Ми відчуваємо велику радість, що Ваша творчість признана на Батьківщині. Про це засвідчує справжнє мистецьке свято під час відкриття виставки Ваших скульптур у музеї Т. Шевченка. Про цю подію є численні публікації в наших часописах, повідомлення радіо, телебачення, а також записи в книзі відгуків у залі виставки. Велика вдячність Вам за неоцінимий дарунок Україні своїх скульптур і світлин. Віднині Ваше ім'я буде навічно вписане в золоту скарбницю української культури... Ми будемо чекати від Вас нових скульптурних шедеврів..."

П. Капшученко: „Гнані".

За дорученням колективу Державного Музею Т. Шевченка у Києві ось як висловилися його директор Ольга Поляничко та заступниця директора з наукової роботи Людмила Зінчук:

„Нарешті й Ви із двадцятьма своїми скульптурами здійснили цю знаменну подорож, перетворивши виставочну залю музею у чарівний сад, за що ми щиро дякуємо Вам. Ви багато почули та прочитали добрих та щирих слів про свою творчість, про ці майстерні новелі у теракоті, порцеляні й кераміці. Ваш незаперечний талант скульптора, примножений гірким трунком євшану, створив справжнє інтермеццо! Нехай же сторицею воздається Вам за те, що свої вистраждані скульптури Ви подарували Україні. Вони не на день, не на рік, а навіки ввійдуть до незнищенної скарбниці українського мистецтва. Щодень більше і більше киян та гостей України відвідують музей і Вашу виставку. Відчуваєм тепер і будемо довго відчувати Вашу присутність у Тарасовому домі. Ми щасливі з того, що познайомились із Вами — великим українцем, який у поневіряннях на чужині не розгубив свій козацький дух і незрадливу любов до неньки-України.

Тепер Ви назавжди — наш жаданий гість і добрий брат!"

А ось уривки з листа до скульптора від голови Національної Комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при Кабінеті Міністрів України, датований 21-го серпня 1996 року, О. Федорука: „Ми пишаємося Вами і радістю пізнання Вашої щедрої творчости, яка збагачує українську культуру. Ваша мистецька праця принесла нам багато радости. Від спілкування з Вашими творами — Вашим козацтвом ми стаємо багатшими...

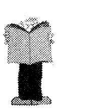
... Ваші скульптури і світлини Національна Комісія передала в такі музеї: Національний Музей Образотворчого Мистецтва, Державний Музей Літератури, Державний Музей Т. Шевченка, Дніпропетровський Художній Музей, Дніпропетровський Музей ім. Д. Яворницького, Державний Архів-Музей Літератури і Мистецтва.

Ваш дарунок збігся з п'ятими роковинами незалежности України. Цей дарунок має символічне значення..."

Також вітали нашого мистця директор Музею ім. Івана Кавалерідзе Синько та директор Київської опери Анатолій Мокренко.

Зворушливим моментом на цій виставці була зустріч двох великих мистців із Дніпропетровщини: заслуженого скульптора України, академіка Василя Бородая та Петра Капшученка із ЗСА — колишніх товаришів навчання у художньому училищі в Дніпропетровському. Була це дуже емоційна зустріч.

Ми в Америці вітаємо з успіхами в Україні нашого великого мистця Петра Капшученка, зичимо йому міцного здоров'я та ще багато років творчої праці на славу Україні!

Лекції англійської мови
ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Заняття чотирнадцяте

ПРО ВИЗНАЧНИКИ ІМЕННИКА

Англійський іменник рідко з'являється на самоті. Головними його визначниками є прикметники (або інші частини мови, які виконують функцію визначників). Одначе існує ще одна група слів (їх так і називають — визначники іменника), які несуть важливу додаткову інформацію. Порівняйте: **an old car; this old car; my old car.**

Коли ми говорили про артиклі, то згадували, що визначники виключають один одного, себто перед кожним іменником може стояти тільки одне таке слово.

Цього разу ми розглянемо слова **some, any, no**, які також є визначниками іменника. Вони надзвичайно розповсюджені в англійській мові, але не мають аналогів в українській (що, як завжди, створює складності). Тому не будемо спішитися з їх перекладом, а спробуємо спочатку зрозуміти, як вони „працюють".

Приклад 1:

I have some friends.
Do you have any friends?
I have no friends або
I don't have any friends.

Приклад 2:

There is some milk in the cup.
Is there any milk in the cup?
There is no milk in the cup.

Слова **some** і **any** — якби дві сторони монети: **some** — для стверджувальних речень, **any** — для запитальних і заперечуючих речень. Ці слова вказують на долю, себто відносну кількість об'єкта, про який мова.

Порівняйте:

I have all new books about jazz. — Я маю усі нові книги про джаз.

I have some new books about jazz. — Я маю деякі нові книги про джаз.

В даному випадку для перекладу підходять українські слова *деякі* або *декілька*, одначе вони надаються тільки для кількісних іменників, але не для некількісних, таких як *повітря, молоко* та ін.

Завважте: слова **some, any** говорять не про те, багато чи мало, а про те, чи мається на увазі все ціле, чи тільки його частина.

Візьмемо для їх перекладу зворот „деяка кількість" — звучить незграбно, зате точно.

Отже, для кількісних іменників (за змістом тут потрібна множина). Приклад 1:

У мене є кілька (деяка кількість) друзів. Або: У мене є друзі.

Чи у вас є друзі?

У мене немає друзів.

Для некількісних іменників. Приклад 2:

У склянці є небагато (деяка кількість) молока. Або:

У склянці є молоко.

Чи у склянці є молоко?

У склянці немає молока.

Як бачите, в українській мові ці поняття не занадто суттєві, тоді коли англійська на них наголошує:

Yes, I have some questions. — Чи ви маєте якісь питання? Так, я маю (деякі) питання.

Do you have any salt? — Чи у вас є сіль?

Give me some water! — Дай мені (трохи) води!

I want to buy some apples. — Я хочу купити (трохи) яблук.

Ці визначники щезнуть, якщо ми замість приблизної вкажемо точну міру:

Give me a glass of water.
I want to buy five apples.

У слів, які ми з вами тепер вивчаємо, є ще одна особливість. У вищевказаних (та інших подібних до них) прикладах слова **some, any** вимовляються безнаголосно, „змазано"; наголос падає тільки на іменник. Можливий і інший варіянт, коли вони вимовляються чітко, з наголосом, не „прилипаючи" до іменника. Це буває тільки тоді, коли вони стоять перед кількісними іменниками, найчастіше в однині, та мають такі значення:

some — якийсь;

any — будь-який, любий (тепер уже в стверджуючих реченнях);

no — ніякий, ні один.

I saw this picture yesterday in some magazine. — Я бачив цю знимку вчора в якомусь журналі.

Some boy stands at your door. — Якийсь хлопець стоїть біля ваших дверей.

Any child can tell you about it. — Будь-яка дитина може розповісти вам про це.

Come any day next week. — Приходіть в будь-який день наступного тижня.

No man can do this. — Ні одна людина не може зробити цього.

There are no stores for miles around. — На милі навколо немає жодних крамниць.

Необхідно згадати ще одну групу визначників іменника — **much, many, little, few**, а точніше — дві пари: **many, few** вживаються з кількісними, а **much, little** — з некількісними іменниками:

many boys, few girls;
much time, little money.

При цьому завважимо, що всі ці слова (як і українські „багато" і „мало") є присліниками, а те, що **"little** — маленький" може бути і прикметником — пояснюється багатозначністю цього слова.

У слів **little, few** є своя особливість — неозначений артикль міняє їх значення. Без артикля вони вказують на малу, майже нулеву кількість.

She has little money.

He has few friends, себто практично без грошей, без друзів.

У противагу цьому **a little, a few** означають кількість, хоча і відносно невелику, але вповні достатню для даних обставин. Порівняйте в українському варіянті:

У мене мало часу. — У мене є трохи часу.

I have a little money with me.

He has few friends in this town, себто трохи грошей (друзів).

Наостанці завважимо, що слово **a bit** дублює **a little** в розмовній мові. **He is a bit young for that.** — Він трохи молодий для цього.

У слів **much, many** є кілька еквівалентів, найзручніший з яких — **a lot of (lots of)**, адже він вживається з будь-якими іменниками:

a lot of books; a lot of time.
Lots of people go to Florida on vacation.
A lot of people come here every day.

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріял опрацювала відповідальна за рубрику Галина Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

звіти усіх відділів, вибір Президії, обговорення детальних плянів дальшого відзначення ювілею УМІА та інших питань розвитку інституту. Після закриття з'їзду запрошуємо усіх викладачів, його учасників, на обід, а після невеликої перерви — на концерт.

— Які ще події заплянвані для відзначення 45-ліття УІМА?

— Святкування продовжаться навесні 1997 року проведенням ювілейного концерту з участю кращих учнів, а також випускників та викладачів УМІА й цілих ансамблів, таких, як вокального ансамблю „Промінь".

Концерт Лідії Бичкової

Крім повідомлення про відзначення ювілею УМІА, наша гостя Б. Волянська прийшла до редакції "Свободи", щоб представити відому співачку з Києва, ведучу солістку Національної Опери України ім. Т. Шевченка, лавреата Міжнародного конкурсу вокалістів ім. Глінки Лідію Бичкову (сопрано). Як уже згадано, після ювілейного з'їзду УМІА відбудеться концерт. Це буде сольовий виступ Лідії Бичкової, у програмі якого — твори відомих українських і західних композиторів, арії, романси та народні пісні. Партію фортепіяну виконає голова нюйоркського відділу УМІА Тома Гриньків.

Концерт, на який запрошується широке громадянство, відбудеться після з'їзду 15-го грудня в залі Українського Народного Дому, 140 Друга аве. в Ню Йорку. Початок о год. 2-ій після полудня. Вступ — 12 дол., для сеньйорів і студентів — 5 дол. Після концерту УМІА запрошує усіх на перекуску.

Лідія Бичкова уже знайома деяким представникам нашої громади в Америці. У травні 1993 року нюйоркський дебют мисткині відбувся в залі УВАН; на ньому змогла побувати лише обмежена кількість публіки. Того ж року Л. Бичкова виступила в Орландо, Флорида, де виконала сольо у "Реквіємі" Верді із Симфонічною оркестрою і хором. Недавно співачка знову прибула на американський континент — брала участь у турне Київського хору і оркестри під керівництвом Роджера МекМирріна, з якими виступила як солістка у багатьох містах країни.

В Національній Опері України Л. Бичкова виступає уже 12 років. Її перша партія, яка стала відтоді немов „візитовою карткою" мисткині, була партія Ярославни в опері "Князь Ігор". Відтоді цю партію доручено співати в театрі саме Л. Бичковій. Репертуар співачки надзвичайно широкий — він включає понад 20 головних партій в різних операх, а також і камерний репертуар — романси, народні пісні. Особливе місце у творчому доробку мисткині займає українська музика.

Голосом Лідії Бичкової захоплюються шанувальники мистецтва різних країн — виступала вона в Австрії, Швайцарії, Словенії, Польщі й Росії, а останніми роками, як уже згадано, в ЗСА.

Слід додати, що вищезгаданий концерт влаштовує УМІА у співпраці з Українським Народним Домом в Ню Йорку.

П. Лазаренко...

(Закінчення зі стор. 1)

та доручити Кабінетові Міністрів України разом з відповідними комісіями Верховної Ради доопрацювати законопроєкт для розгляду в другому читанні. Таким чином буде внесено зміни до деяких законодавчих актів і ухвалено проєкт закону про забезпечення розвитку українського підприємництва та зміцнення дохідної бази бюджету і бюджетної дисципліни.

До листа додано на 69 сторінках порівняльну таблицю змін до чинних законів, передбачених у законопроєкті.

Верховна Рада 4-го грудня ухвалила постанову, якою визнала незадовільною працю Кабінету Міністрів щодо виконання постанови про основні положення податкової політики з 13-го грудня 1995 року. Водночас депутати схвалили основні положення податкової політики, які визначають принципи побудови та реформування податкової системи. Рішенням передбачено, що проєкти законів з питань оподаткування треба подавати до Верховної Ради України з проєктами необхідних підзаконних актів, тобто правил, інформацій, положень тощо.

Принципи податкової політики передбачають доступність і зрозумілість для платників податків. В них мають бути визначені об'єкти і ставки оподаткування. При чому ставки податків та розміри інших обов'язкових платежів встановлює Верховна Рада і їх не можуть змінювати протягом бюджетного року. Документ містить вичерпний перелік видів податків, які поділяються на дві частини: загальнодержавні та місцеві й різні інші обов'язкові внески.

Система податкових пільг повинна регулюватися окремим законом, при чому забороняється надавати податкові пільги окремим суб'єктам підприємницької діяльності.

Основні положення податкової політики схвалено 235 голосами.

У сьому безмежно болючу річницю відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього **МУЖА, БАТЬКА, ВУЙКА Й ДІДА**

СВ. П.

МИХАЙЛА БУРЧАКА

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

9-го грудня 1996р. в УКЦерквах

св. Архист. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й.;
св. Михаїла в Гартфорді, КТ. та в Івано-Франківському в Україні.

Про участь і молитви за душу покійного просить РОДИНА

Ділимося з рідними, приятелями та знайомими сумною вісткою, що 5-го грудня 1996 року у Веллслі Масс. по важкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча **ДРУЖИНА, МАМА й БАБУНЯ**

бл. п.

НІНА МИХАЙЛІВНА ПРІЦАК
з КОЗЛОВСЬКИХ-МОЛЬДЕНГАУЕР

нар. 21-го червня 1916 року

ПОХОРОН відбудеться в понеділок 9-го грудня о год. 10-ій ранку з похоронного заведення Henry J. Burke and Sons, 56 Washington St., Wellesley Hills, Massachusetts.

У глибокому смутку:

чоловік — ОМЕЛЯН
донька — ІРИНА
внуки — МІШКА, ЛЯЙЛІНА

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в понеділок 2-го грудня 1996 р. з волі Всевишнього відійшов від нас у вічність по тяжкій та довгій недузі на 63-му році життя наш улюблений ЧОЛОВІК та ТАТО

бл. п.

СТЕФАН БРОЧИНСЬКИЙ

нар. 24-го травня 1933 р. в Ансонії, Коннектікат

ПОХОРОННІ відправи відбулися 5-го і 6-го грудня з церкви св. Петра і Павла в Ансонії на парафіяльний цвинтар в Ансонії.

Горем прибиті:

дружина — ДІОНІЗІЯ
доні — СТЕФАНІЯ
— КЛЯВДІЯ
брати — ВАСИЛЬ
— МИРОН
— ГРИЦЬ
теща — ЕВДОКІЯ ПАЛАЖІЙ
швагри — ІВАН
— РОДІОН з родиною
ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

НАТО...

(Закінчення зі стор. 2)

Росії голос у формуванні політики НАТО перед остаточним рішенням — не право вета, тільки голос. Американці також згідні на нерозташування ядерної зброї на території новоприйнятих членів НАТО, одначе з правом на модернізацію військового знаряддя нових держав.

Навіть, продовжує автор, якщо з Москвою можна договоритись, Б. Клінтон хай краще буде приготований на гіркий відгомін: одним вухом він почує докори від естонців, українців і інших неприйнятих під оборонну парасолю НАТО. Другим вухом президент Б. Клінтон вчує крик від Генрі Кісінджера та інших твердих політиків, котрі докорятимуть, що НАТО не потребує поступатись Москві у питанні поширення союзу на схід. А якщо Конґрес з часом пробудиться, законодавча гілка влади може поставити питання: а хто за те все платитиме? Словами, „ні, цей задум не був добре зварений", автор закінчує свою проблематичну статтю.

Для українців стаття відомого закордонного кореспондента „Ню Йорк Таймсу" може послужити ще одним стимулом до чину. В ситуації цілковитого ядерного розброєння під тиском Вашингтону — з гарантією безпеки, і постійних російських вербальних (покищо) зазіхань на цілісність української державної території та економічного шантажу, всі зорі на небі показують, що праведна дорога до утвердження української незалежности, соборности і демократії — це повноправне членство України в Північно-Атлантійському оборонному союзі. Покищо ліпшого варіянту для безпеки України і тривалого муру в Европі нема. Для осягнення мети треба і тісної співпраці із сусідами, яких країни в рівній мірі є загрожені історично-напасницькою Москвою.

Про Марту...

(Закінчення зі стор. 2)

подруг, з якими в'яже мене особлива дружба, та, з гантерської поляни, незважаючи на велику різницю віку. Їй не буде сумно там, вона не сама, бо, як розповідає тепер на прощання, там є вже група молодих людей з другого континенту, що, які вона, „вибрали Україну", і число їх росте, а більшість, як підкреслює Марта, це — пластуни. Як добре довідатись таке від Марти. І хоча жаль, що не буде вже чути в редакційних кімнатах її щирого сміху і не зможемо читати її цікавих репортажів в „Українському Тижневику", хочеться побажати їй багато щастя у тому її житті в Україні.

Щасти тобі Боже, дорога Марто! Хай твоїми слідами іде в Україну цвіт нашої молоді, шука-ти купальської папороті на батьківщині, бо тут, хоч як розглядатися, го-ді її знайти...

О-КА

ЯПОНСЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ американського моряка на 13-річне ув'язнення за підрізання горла японської громадянки під час її ограбування у порті Сасібо поблизу Нагасакі. 20-річного Майкла Свансона з Аноки у Міннесоті заарештовано чотири дні після нападу 16-го липня, а вже у вересні він признався до вини. Ограбована 20-річна японка потерпіла важке поранення і перебувала 26 днів у лікарні, а опісля ще додаткових п'ять місяців під лікарським доглядом, щоб повернутися до здоров'я. Морська фльота ЗСА також заплатила 25,000 дол. відшкодування пограбованій. Це вперше здійснено такий присуд японським судом від часу американсько-японського договору, після відомої справи знасилування американськими військовиками 12-річної школярки, яким дозволяється японським властям швидкий доступ до підозрілих членів американських військових формацій у Японії.

КРАЙОВЕ УПРАВЛІННЯ АЕРОНАВТИКИ і дослідження космосу в середу, 4-го грудня, з ракетної бази Кейп Каневерал на Флориді, запустило наступну космічну ракету з приціпом на Марс. Ракета згідно з плянами має відбути цю 310 млн. милеву подорож впродовж семи місяців і осягнути свою мету 4-го липня 1997 року. З ослої ракети віддалиться механічне судно „Дослідник Марса" завданням якого буде фотографувати скелі та каміння на Марсі і дослідити з чого вони складаються. Це друге з черги механічне судно спрямоване впродовж одного місяця на Марс. Перше „Глобальний спостерігач Марса" запущено 7-го листопада, з метою докладного нарисовання мапи планети Марс, вивчити її геологію та визначити можливі місця майбутніх приземлень.

Дилема...

(Закінчення зі стор. 2)

країни світу пробують здержати занепад рибного промислу. Наприклад, ЗСА не тільки викуповують приватні рибальські човни, але теж обмежують число днів дозволеної ловлі і вживання певних типу сітей. ЗСА закривають для експлуатації рибні обшари, а Канада і Японія встановлюють квоти, які нормують кількість. Досі 43 країн, з яких 20 контролюють 80 відсотків світового улову, підписали договір, що встановлює консервацію і надає права для інспекції човнів.

І коли риба є дуже важлива для харчування у деяких областях, головно у південній Азії і західній Африці, то для загалу народних економік це тільки частина світових харчових потреб. Чому? Тому що коли порівняти річну світову продукцію, то виходить, що риба дає тільки 110 млн. тонн, а вирощування зерна — далеко більше: 2 блн. тонн. Незалежно від цього попит на рибу є великий. Риба, поруч смаку та інших харчових властивостей, має протеїну, що є додатком до менш ефективної протеїни у злаках (cereal) і городовині.

Морська риба — це останнє використання дійсно дикого ресурсу. Зважмо, що в останніх десятиріччях людина осягнула межу експлуатації дикого дерева, а рибу це зустріло у короткому часі. І може прийти до того, що зі збільшенням населення світу і завмираючими морськими ресурсами риба буде досяжна для щораз меншої кількості людей. Во на стане предметом розкоші.

Екзекутивний...

(Закінчення зі стор. 1)

ж таки є на 15 відсотків менше, як тому п'ять років. З винаймленням збільшились і видатки за світло, воду і огрівання та охолодження. Дохід з винайму в перших дев'ятьох місяцях 1996 року збільшився на 10 відсотків, а видатки всього на 3 відсотки. Надвишка з вдержання будинку в згаданому часі 1996 року виносить 350,435 дол. Одначе беручи до уваги щорічну амортизацію будинку і платність відсотків за позичку УНСоюзові можна сподіватися такого самого недобору як і минулого року — 400,000 дол.

Звіт М. Лиско

Секретарі. Від січня до кінця вересня, 1996 року, померло шість довголітніх секретарів. Клепсидри були поміщені у „Свободі" або в „Українському Тижневику". Родинам Петра Пітнер, Відділ 231-ий, Стефана Іваницького, Відділ 276-ий, Петра Бабича, Відділ 115-ий, Івана Радя, Відділ 320-ий, Єфима Омельченко, Відділ 451-ий, і Йосифа Хоми, Відділ 383-ій, ми висловлюємо наше найглибше співчуття. Вічна Пам'ять нашим колегам!

Під час 1995 року і до кінця вересня 1996 року багато секретарів відійшли на пенсію від своїх відділів, вислуживши 40, 30 або 20 років. Український Народний Союз є особливо вдячний їм за їхню віддану працю: Павло Масний, Ярослава Гуменюк, Дмитро Коцан, Ярослава Спольська, Анна Строт, Миколa Бережук, Дан Марцинюк, Іван Бінковський стар., Іван Сціленний, Михайло Іваницький, Стефан Вовк, Семен Левицький, Естер Цебак, Геррі Зивер, Олена Гентіш-Брехун, Анна Зуйко, Олена Міскелл, Ольга Жук, Зеновія Товпаш, Іван Трояновський, Моніка Писарчик, Петро Палка, Осип Ірха, Володимир Звірик. Кожний з них заслуговує на особливу подяку, але ми бажаємо віддати їм прилюдне признання у цьому звіті. Олена Олек-Скатт, Бернард Корчинський, Микола Грегорович, Марія Беднарчик, Володимир Варшона, Олена Возняк, Ярослава Зорич, Володимир Дячук і Атанас Слюсарчук зробили окремі зусилля, щоб підшукати і підготовити нових секретарів для своїх відділів. Ми хочемо їм особливо подякувати. Ми вибачаємося перед Миколою Медведем. У липневому звіті мало бути: „Микола Медвідь, секретар 257-го Відділу...", помилково подано неправильне ім'я.

Ми раді сповістити, що маємо нових секретарів у таких відділах: 28 — Михайло Данилик, 70 — Марія Галущак, 103 — Андрій Глюбіш, 115 — Торі Яммаріно, 134 — Юрій Лазірко, 174 — Віра Кривий, 178 — Сара Лазор, 231 — Василій Бакаленко, 257 — Мирон Дудинський, 266 — Володимир Кривулич, 321 — Катерина Федишин, 371 — Михайло Галібей, 432 — Ольга Свистун, 421 — Лінда Ваймер, 489 — Галина Колесса.

Обслуговування членів. У вересні 1995 року ми розпочали Програму додаткового Забезпечення (AIP) в УНС, яка була описана докладно і широко рекламована і у „Свободі" і в „Українському Тижневику". Тривала ця програма від вересня 1995 до вересня 1996 року

Рекордовий відділ вислав щомісяця понад 2,000 листів усім членам з виплаченими грамотами. Із понад 28,000 членами ми зв'язалися безпосередньо. Результати цих зусиль подані на статистичній сторінці цього звіту.

Обслуговування відділових секретарів. На останній Конвенції Секретарська комісія внесла подання, щоб секретар видавав інформаційний бюлетень, де повідомлялося б секретарів про зміни у Головній канцелярії, і про нові продукти та аплікації. Згідно із цим поданням, ми видаємо періодичні „Вісті секретаря" виключно для секретарів. У 1995 році п'ять чисел було вислано секретарям, а у 1996 році чотири. Ці „Вісті секретарів" описують працю, яку заплянувано і здійснено у Рекордовому відділі під час даного періоду.

„Вісті секретаря" мають за ціль повідомити секретарів про нові продукти і дати перегляд процедур УНС. Чергові „Вісті", за листопад 1996 року, обговорюватимуть границі віку і напрямні вказівки для наших забезпечувальних плянів; головні зміни є такі: WSP одноразове забезпечення на ціле життя, що продається до 80 років на суму 2,000 дол. з аплікацією без лікарських оглядин. Ми приймаємо аплікації без лікарських оглядин на 10,000 дол. до 60 років і до 65 років аплікації без лікарських оглядин на 5,000 дол. Ми тепер також вимагаємо зразка крови з усіми аплікаціями на 50,000 дол., починаючи від 18 років. Ці зміни приймаються згідно з напрямними забезпечувальної індустрії.

Підготова секретарів. За останні два роки ми провели два курси для нових секретарів і один семінар для ліцензійованих секретарів та фахових продавців. Секретарський курс у червні 1995 року відбувся на Союзівці, а цього року у червні ми провели секретарський курс у Головній канцелярії в Джерзі Сіті. Кожне приміщення мало свої переваги. На Союзівці учасники мали більше нагоди спілкуватися між собою, але у Головній канцелярії вони безпосередньо познайомилися з працею Головної канцелярії і могли приглядатися як працівники виконують різні завдання.

Стейтові Департаменти забезпечення. Восени 1995 року Флоридський департамент провів перевірку нашої організації. Цього вересня Департамент забезпечення Ню Джерзі закінчив свою щотрирічну перевірку нашої установи. Ми вповні співпрацювали з обидвома установами і дали їм ті інформації, які вони потребували.

Загальні обов'язки. Ми уважаємо, що відвідування окружних зборів наших відділів є одним з наших найважливіших обов'язків тому, що це дає нам нагоду обговорити з секретарями ті проблеми і ті виклики, перед якими ми знаходимося. В звітовому часі я відвідала 18 округ і постараюся відвідати стільки округ, на скільки дозволить час.

Секретар репрезентувала УНС на бенкеті „Рідної Школи" у травні 1996 року, на нарадах Сеньйорів УНС на Союзівці в червні 1996 року, і на конференції Вашінґтонської Групи у Вашінґтоні у жовтні 1996 року.

Звіти заступників предсідника

Д-р М. Олесницький звітував про свою участь в нарадах Філядельфійської Округи, працю Інвестиційної комісії та участь в Крайовому братському конґресі, де він, між іншим, мав нагоду запізнатись з новаторською програмою „Габітат для людства", автором якої є Міллард Фуллер. Він уважає, що цю програму можна примінити у допомозі Україні. Він також перевіряє можливості з радним Стефком Куропасем і Богданом Рекшинським для транслювання сторінки УНСоюзу на Інтернеті.

Директор для Канади д-р Петро Саварин є в постійному контакті з бюром УНС в Торонто, з батьками дітей у двомовних школах, з округами. Він продовжує пошуки за молодшими віком секретарями Відділів в Канаді для пожвавлення їхньої організаційної та братської діяльности.

Рух членства — 1995

	New Mem.	CS	EM	PdUp	Died
Jan.	90	74	35	55	96
Feb.	99	74	23	54	70
Mar.	122	62	43	51	109
Apr.	119	42	46	47	78
May	97	54	40	61	53
Jun.	102	29	44	48	76
Jul.	55	107	52	68	103
Aug.	70	95	40	53	70
Sept.	245	54	61	60	71
Oct.	243	69	44	81	81
Nov.	201	66	48	80	78
Dec.	244	50	103	92	68
Total:	**1,687**	**776**	**579**	**750**	**953**

Рух членства — 1996

	New Mem.	CS	EM	PdUp	Died
Jan.	391	57	44	50	80
Feb.	226	95	48	66	92
Mar.	264	96	45	54	87
Apr.	274	76	50	51	73
May	278	71	47	46	81
Jun.	257	65	37	46	63
Jul.	212	101	38	53	83
Auv.	217	87	38	45	63
Sept.	197	43	43	48	61
Oct.					
Nov.					
Dec.					
Total:	**2,316**	**691**	**390**	**459**	**683**

Звіт предсідника

У. Дячук розпочала свій звіт від організаційних справ. Вона подала, що у перших дев'яти місяцях цього року зорганізовано 643 члени, забезпечені на 13, 823,759 дол. у 30-ох Відділах ЗСА та Канади. Це однак нижче число в порівнянні з минулим роком, коли зорганізовано 804 нових членів, але висота забезпечення була вища, як в минулому році. Як досі, передбачена квота була виповнена лише у 29 відсотках, коли в минулому році в такому самому часі виконано 40 відс. заплянованої квоти.

Предсідник У. Дячук з признанням подала тих професійних і місцевих активних членів, що до третього кварталу 1996 року зорганізували 10 або більше нових членів. Це були Марія Хомин — 45, Лон Старух — 32, Мирон Пилип'як — 26, Джов Бінчак — 21, Андрій Воробець — 20, Євген Осцілавський — 19, Баб Кук — 14, Ірина Данилович — 13, Іван Даниляк і Атанас Слюсарчук по 12 членів, Стефан Гаврищ і Павло Шевчук — по 11 і Стефко Куропась — 10 членів.

Професійні агенти забезпечення заасекурували в перших дев'яти місяцях 1996 року 119 нових членів на суму 5,512,541 в ЗСА, а в Канаді 96 нових членів на суму 5,543,218.

Що торкається фінансових справ Союзівки, У. Дячук звітувала, що вдалося зменшити фінансову вартість цієї оселі і тим самим зменшилися податки. При тому вона підкреслила, що ціни на Союзівці є на 30 до 40 відс. нижчі, як в інших готелях в цій околиці, а постійна 10 відсоткова знижка для членів УНС додає до загального недобору УНС 45,000 до 48,000 дол. річно. Тому треба буде зревідувати систему цін для членів УНС і нечленів.

У. Дячук ствердила, що за півтора року від підвищення цін за „Свободу" щоденник втратив понад 2,000 передплатників. Тепер однак зменшення передплатників як „Свободи", так „Українського Тижневика" устабілізувалось і це може бути доброю познакою на майбутнє. Предсідник порушила справу історії УНС авторства д-ра Мирона Куропася, яка готова до друку у великому форматі на 704 сторінках. На її пропозицію Екзекутива УНС схвалила видати цю історію у 1,000 примірниках.

У справі інвестицій УНС, покликано окрему дорадчу комісію, члени якої є знавцями цих фінансових справ і вже мали досі шість зустрічей та дали відповідні вказівки на тему інвестицій.

Вкінці У. Дячук зупинилася ширше на питанні злуки УНС із УБСоюзом і Українською Народною Поміччю. Оба ці братські союзи мають свої проблеми, які мусять бути розв'язані, заки прийде до злуки. УБС робить заходи щоб продати свою оселю „Верховину", а відносно УНП їй треба заспокоїти різні вимоги уряду в Ню Джерзі, Пенсильванії і Онтаріо. Всі ці справи вимагають часу і багато клопотань.

Що торкається дому УНС в Джерзі Сіті, то згідно з останнім листом від Департаменту забезпечення в Ню Джерзі, їх турбує висота позички УНС на цім домі і що продаж його є конечністю.

Усі звіти передискутовано і прийнято. Після вичерпання порядку нарад предсідник У. Дячук їх закрила.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
8-го ГРУДНЯ 1996 р.

Асторія, Ню Йорк. Річні загальні збори 5-го Відділу УНС відбудуться о год. 1-ій по пол. в домівці СУМА 34-14 31 Авеню. Вибір нової Управи. Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість членів, збори почнуться підгодини пізніше, без огляду на кількість присутніх. По зборах буде перекуска. М. Климишин — секретар.

Російські лобісти...

(Закінчення зі стор. 1)

Але Є. Ґайдар називає себе „поміркованим оптимістом", щодо дальшого ходу економіки Росії, бо „усі найсерйозніші проблеми вже за нами". Останнім часом збирання податків в Росії починає поліпшуватись, казав він. Те, що перші (від періоду революції) російські акції на американській біржі мали великий успіх (через день їх вартість зросла на 40 відсотків) вказує на довір'я інвесторів. Тепер, на думку Ґайдара, Єльцин, який успішно пройшов вибори і операцію серця, повинен поставити сильний наголос на економічні реформи, проти яких виступає ліва більшість у Державній думі. Але і тут, доводив Ґайдар, Єльцин матиме успіх, якщо він загрозить Думі розв'язанням і новими виборами.

Вашінґтонський виступ ген. Лебедя був частиною його першої візити до ЗСА, але його презентація вказувала на те, що хтось його тренував в тому, як виступати перед американцями і ще в ролі лобіста перед потенціяльними інвесторами.

Він наголошував потребу інвестицій, не допомоги, але признав, що для того треба створити в Росії вигідні умови для інвесторів: кращі податкові й тарифні системи, справжні економічні реформи, систему забезпечення капіталовкладень — все те, що приємно слухати членам Американсько-російської ділової ради, серед яких є представники таких корпорацій як Боїнґ, Пепсіко, Юнайтед Текнолоджіс, Морґан-Стенлі і Ситікорп. Надто, доводив генерал у відставці, для того, щоб капітал надходив в Росію, треба „довір'я до президента й уряду".

Лебедь відкрито говорив про свої пляни кандидувати на президента Росії — через чотири роки, або раніше, якщо буде така можливість, і для цього він почав будувати серйозну політичну партію (у відміну від тих, яких він називав „кишеньковi" й „тапчанові" партії, яких в Росії чимало), і оточує себе експертами. Він також говорив про джерела фінансів своєї партії: „товариші по зброї", які тепер займаються бізнесом, „які хочуть допомогти Росії і не хочуть боятися", — та внески від членів партії. Якщо одна четвертина його політичних прихильників сплатить по 50 центів в місяць, — пояснював Лебедь, — це дасть партії 250,000 дол. в рік".

На пресконференції Ґайдара запитали про політичні шанси Лебедя і Ґайдар висловив думку, що тепер вважає генерала серйозним кандидатом на президента у 2000 році, але додав, що в політиці чотири роки дуже довгий час, можуть зайти зміни.

Не було однозгідности між Ґайдаром і Лебедем щодо архітекта ринкових реформ і дорадника Єльцина Анатолія Чубайса. Ґайдар його високо оцінює як доброго організатора, людини, якої комуністи бояться, бо він „здібний запустити в рух російську машину". Популіст Лебедь не довіряє Чубайсові. В розмові з редакторами газети „Волл Стрітт Джорнал", яка появилася за два дні до його виступу у Вашінґтоні, Лебедь порівняв Чубайса до Фелікса Дзержинського, засновника ЧеКа, бо Чубайс створив новітню ЧеКа — тимчасову надзвичайну комісію для збирання податків. Тепер в Росії така погана податкова система, казав Лебедь, що вона змушує чесних підприємців ставати злочинцями, а надзвичайні комісії мають в Росії гірку історію.

У своєму виступі у Вашінґтоні Лебедь заявив, що ЗСА й Росія будуть друзями, „ніхто не буде боятися Росії. Ми знімемо імперську маску і залишиться веселе російське лице".

А у відповідь на запитання, як йому вдалося припинити війну у Чечні, генерал сказав, що його попередники „називали чеченців бандитами, а я називав їх воїнами". Він також заспокоїв американських бізнесменів „на 90 відсотків, що війна в Чечні не повернеться", із задоволенням додав, що згодом з нафтородовищ Тенгізу в Казахстані через Чечню турбопровід буде нести нафту до Новоросійського на Чорному морі.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Шановні Секретарі! та Організатори УНС!

Членська кампанія 1996 року кінчається з 20-им грудня. Тому аплікації нових членів приймаємо Головна Канцелярія тільки до 20-го грудня 1996 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 20-го грудня 1996 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС